

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2014 m. lapkričio 12 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Teisės aktų derinimas — Direktyva 2004/39/EB — 54 straipsnis — Nacionalinių finansų priežiūros institucijų pareiga saugoti profesinę paslaptį — Informacija, susijusi su neteisėtą veiklą vykdžiusia likviduojama investicine įmone“

Byloje C-140/13

dėl *Verwaltungsgericht Frankfurt am Main* (Vokietija) 2013 m. vasario 19 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2013 m. kovo 20 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Annett Altmann,

Torsten Altmann,

Hans Abel,

Waltraud Apitzsch,

Uwe Apitzsch,

Simone Arnold,

Barbara Assheuer,

Ingeborg Aubele,

Karl-Heinz Aubele

prieš

Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht,

dalyvaujant

Frank Schmitt,

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro antrosios kolegijos pirmininkė R. Silva de Lapuerta, Teisingumo Teismo pirmininko pavaduotojas K. Lenaerts, einantis antrosios kolegijos teisėjo pareigas, teisėjai J.-C. Bonichot, A. Arabadžiev ir J. L. da Cruz Vilaça (pranešėjas),

* Proceso kalba: vokiečių.

generalinis advokatas N. Jääskinen,

posėdžio sekretorius K. Malacek, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2014 m. birželio 4 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- A. ir T. Altmann, H. Abel, U. ir W. Apitzsch, S. Arnold ir B. Assheuer, I. ir K.-H. Aubele, atstovaujamų *Rechtsanwälte* M. Kilian ir S. Giller,
- *Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht*, atstovaujamos R. Wiegelmann,
- F. Schmitt, *Phoenix Kapitaldienst GmbH* likvidatoriaus, atstovaujamo *Rechtsanwalt* A. J. Baumert,
- Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos T. Henze ir J. Möller,
- Estijos vyriausybės, atstovaujamos N. Grünberg,
- Graikijos vyriausybės, atstovaujamos M. Germani, K. Nasopoulou ir F. Dedousi,
- Portugalijos vyriausybės, atstovaujamos L. Inez Fernandes, A. Cunha ir M. Manuel Simões,
- Europos Komisijos, atstovaujamos K.-P. Wojcik, A. Nijenhuis ir J. Rius,

susipažinęs su 2014 m. rugsėjo 4 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/39/EB dėl finansinių priemonių rinkų, iš dalies keičiančios Tarybos direktyvas 85/611/EEB, 93/6/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/12/EB bei panaikinančios Tarybos direktyvą 93/22/EEB (OL L 145, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 7 t., p. 263), 54 straipsnio aiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant Annett Altmann, Torsten Altmann, Hans Abel, Waltraud Apitzsch, Uwe Apitzsch, Simone Arnold, Barbara Assheuer, Ingeborg Aubele, Karl-Heinz Aubele ir *Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht* (Vokietijos finansinių paslaugų priežiūros federalinė tarnyba, toliau – *BaFin*) ginčą dėl pastarosios 2012 m. spalio 9 d. sprendimo neleisti susipažinti su *Phoenix Kapitaldienst GmbH Gesellschaft für die Durchführung und Vermittlung von Vermögensanlagen* (toliau – *Phoenix*) susijusiais dokumentais ir informacija.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

3 Direktyvos 2004/39 2 ir 63 konstatuojamosiose dalyse nurodyta:

„(2) <...> būtina užtikrinti atitinkamo laipsnio suderinamumą, norint pasiūlyti investuotojams aukšto lygio apsaugą bei leisti investicinėms įmonėms, su jų buveinės valstybių [kilmės valstybių narių] priežiūra, teikti paslaugas visoje Bendrijoje, sudarančioje vieną bendrą rinką. <...>

<...>

(63) Atsižvelgdamos į besiplečiančią tarpvalstybinę veiklą, ypač tuomet, kai pažeidimai arba tariami pažeidimai yra aktualūs dviejų arba daugiau valstybių narių institucijoms, šios kompetentingos institucijos, siekdamos užtikrinti tinkamą šios direktyvos įgyvendinimą, turėtų teikti viena kitai atitinkamą informaciją, leidžiančią joms vykdyti savo funkcijas. Keičiantis informacija ir siekiant užtikrinti sklandų informacijos perdavimą bei atitinkamų [suinteresuotųjų asmenų] teisių apsaugą, būtina laikytis profesinės paslapties.“

4 Direktyvos 2004/39 17 straipsnio „Bendra nuolatinės priežiūros pareiga“ 1 dalyje nustatyta:

„Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos prižiūrėtų investicinių įmonių veiklą, siekdamos įvertinti, ar laikomasi šioje direktyvoje numatytų veiklos sąlygų. Valstybės narės užtikrina, kad būtų patvirtintos atitinkamos priemonės, leidžiančios kompetentingoms institucijoms gauti informaciją, būtiną norint įvertinti, kaip investicinės įmonės laikosi šių įsipareigojimų.“

5 Minėtos direktyvos 50 straipsnyje „Kompetentingoms institucijoms suteiktini įgaliojimai“ numatyta:

„1. Kompetentingoms institucijoms suteikiami visi priežiūros ir tyrimo įgaliojimai, būtini jų funkcijoms vykdyti. <...>

2. Straipsnio 1 dalyje nurodyti įgaliojimai vykdomi vadovaujantis nacionaline teise ir apima mažiausiai:

a) teisę susipažinti su bet kokios formos dokumentu ir gauti jo kopiją;

b) teisę pareikalauti iš kiekvieno asmens suteikti informaciją ir prireikus pakviesti ir apklausti asmenį, siekiant gauti informacijos;

<...>“

6 Direktyvos 54 straipsnyje „Profesinė paslaptis“ nustatyta:

„1. Valstybės narės užtikrina, kad [kompetentingos institucijos] visi kompetentingose institucijose [jose] dirbantys ar dirbę asmenys <...> [saugotų profesinę paslaptį]. Jokia slapta [konfidenciali] informacija, kurią jie gali gauti atlikdami savo pareigas, išskyrus informacijos santraukas ar bendrą informaciją, iš kurių nebūtų galima nustatyti duomenų apie atskiras investicines įmones, rinkos operatorius [rinkoje veikiančius ūkio subjektus], reguliuojamas rinkas ar bet koki kitą asmenį, negali būti perduota jokiam asmeniui ar institucijai, jeigu tai nesusiję su baudžiamojoje teisėje ar kitose šios direktyvos nuostatose numatytais atvejais.

2. Paskelbus investicinės bendrovės bankrotą [arba ją likviduojant], su trečiosiomis šalimis nesusijusi konfidenciali informacija atskleidžiama civilinio teismo proceso ar arbitražo metu, jeigu tai būtina norint išnagrinėti bylą.

3. Nepažeisdamos atvejų, kuriuos apima baudžiamoji teisė, [pagal šią direktyvą konfidencialią informaciją gaunančios kompetentingos institucijos] gali naudoti ją tik vykdydamos savo pareigas ir funkcijas; <...>. Tačiau informaciją gaunanti institucija ją gali naudoti kitais tikslais, jeigu informaciją perduodanti kompetentinga institucija, kita institucija, įstaiga ar asmuo leidžia tai daryti.

4. Bet kokiai pagal šią direktyvą gautai ar perduotai konfidencialiai informacijai taikomos šiame straipsnyje nustatytos profesinę paslaptį reglamentuojančios nuostatos. Nepaisant to, šis straipsnis neužkerta kompetentingoms institucijoms kelio keisti arba perduoti [konfidencialią] informaciją <...>, gavus informaciją perdavusios kompetentingos institucijos, kitos institucijos ar įstaigos arba fizinio ar juridinio asmens sutikimą.

5. Šis straipsnis neužkerta kelio kompetentingoms institucijoms, laikantis nacionalinės teisės, apsikeisti ar perduoti konfidencialią informaciją, gautą iš kitos valstybės narės kompetentingos institucijos.“

7 Direktyvos 2004/39 56 straipsnio „Pareiga bendradarbiauti“ 1 dalyje nustatyta:

„Skirtingų valstybių narių kompetentingos institucijos viena su kita bendradarbiauja, jeigu to reikia vykdant šioje direktyvoje nustatytas pareigas ir šioje direktyvoje ar nacionalinėje teisėje nustatytus įgaliojimus.

Kompetentingos institucijos teikia pagalbą kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms. Visų pirma, jos keičiasi informacija ir bendradarbiauja vykdydamos tyrimus ir priežiūrą.

<...>“

Vokietijos teisė

8 2005 m. rugsėjo 5 d. *Informationsfreiheitsgesetz* (Informacijos laisvės įstatymo) (*BGBI.* 2005 I, p. 2722, toliau – IFG) 1 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Kiekvienas turi teisę reikalauti, kad federalinės institucijos leistų susipažinti su tarnybine informacija šiame įstatyme nustatytais sąlygomis.“

9 IFG 3 straipsnio „Fizinių asmenų viešųjų interesų apsauga“ 4 dalyje nustatyta:

„Susipažinti su informacija neleidžiama:

<...>

4. Jeigu informacijai taikomi teisės nuostatomis arba bendromis administracinėmis taisyklėmis dėl materialinės ir organizacinės išlaptintos informacijos apsaugos (*Allgemeine Verwaltungsvorschrift zum materiellen und organisatorischen Schutz von Verschlusssachen*) reglamentuoti profesinės paslapties ir konfidencialumo reikalavimai arba jeigu ši informacija yra profesinė arba tarnybinė paslaptis.“

- 10 1998 m. rugsėjo 9 d. Kredito sektoriaus įstatymo (*Kreditwesengesetz*), (*BGBl.* 1998 I, p. 2776), iš dalies pakeisto 2013 m. liepos 4 d. įstatymu (*BGBl.* 1998 I, p. 2776), su pakeitimais, padarytais 2013 m. liepos 4 d. įstatymu (*BGBl.* 2013 I, p. 1981, toliau – KWG), 9 straipsnio „Konfidencialumo pareiga“ 1 dalyje nustatyta:

„[*BaFin*] tarnautojai, kurie vykdydami savo funkcijas įgyvendina šį įstatymą, neturi teisės paviešinti arba naudoti vykdant funkcijas sužinotos faktinės informacijos (ypač komercinių ir verslo paslapčių), kurios konfidencialumu suinteresuoti [asmenys, kuriems taikomas šis įstatymas] arba trečiasis asmuo, net jeigu jie nebedirba arba jų funkcijos pasibaigusios. <...>“

- 11 1998 m. rugsėjo 9 d. Vertybinių popierių įstatymo (*Wertpapierhandelsgesetz*) (*BGBl.* 1998 I, p. 2708), iš dalies pakeisto 2013 m. liepos 15 d. įstatymu (*BGBl.* 1998 I, p. 2708), su pakeitimais, padarytais 2013 m. liepos 15 d. įstatymu (*BGBl.* 2013 I, p. 2390, toliau – *WpHG*), 8 straipsnio „Konfidencialumo pareiga“ 1 dalis išdėstyta taip pat kaip ir KWG 9 straipsnio 1 dalis.

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

- 12 Iš sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad 2005 m. liepos 1 d. *Amtsgericht Frankfurt am Main* (Frankfurto prie Maino apylinkės teismas) nutartimi buvo pradėta *Phoenix GmbH* likvidavimo procedūra. Šios įmonės veikla buvo nutraukta ir nuo tol ji likviduojama. *Phoenix* verslo modelio esmę sudarė su investuotojais susijęs sukčiavimas. Buvo apgauti maždaug 30 000 investuotojų, o padaryta žala siekia apie 600 mln. EUR.
- 13 2006 m. liepos 11 d. *Landgericht Frankfurt am Main* (Frankfurto prie Maino apygardos teismas) sprendimu baudžiamoje byloje du buvę *Phoenix* vadovai pripažinti kaltais dėl piktnaudžiavimo pasitikėjimu ir su investicijomis susijusio sukčiavimo, jiems skirtos atitinkamai septynerių metų ir keturių mėnesių bei dvejų metų ir trijų mėnesių laisvės atėmimo bausmės.
- 14 2012 m. gegužės 21 d. ieškovai pagrindinėje byloje, remdamiesi IFG 1 straipsniu, kreipėsi į *BaFin*, kad galėtų susipažinti su dokumentais, susijusiais su *Phoenix*, kaip antai audito ataskaitomis, sutartimis, bylos dokumentais, vidaus nuomonėmis, atitinkamu susirašinėjimu ir investicinių bendrovių žalos atlyginimo fondo veiklos ir valdymo ataskaitomis.
- 15 2012 m. liepos 31 d. sprendimu *BaFin* didžia dalimi patenkino prašymą pateikti informacijos. Tačiau ji nesutiko leisti ieškovams pagrindinėje byloje susipažinti su specialia 2002 m. kovo 31 d. *Ernst & Young* parengta audito ataskaita, taip pat su *Phoenix* auditorių ataskaitomis, vidaus nuomonėmis, ataskaitomis, susirašinėjimu, dokumentais, susitarimais, sutartimis, bylos dokumentais ir raštais, susijusiais su *Phoenix*, ir su visomis vidaus nuomonėmis bei susirašinėjimu, parengtomis arba vykusiu po minėtos audito ataskaitos pateikimo.
- 16 *BaFin* atmetė šiuos prašymus pirmiausia dėl to, kad, atsižvelgiant į konfidencialumo pareigą, numatytą KWG 9 straipsnyje ir *WpHG* 8 straipsnyje, siejamuose su IFG 3 straipsnio 4 punktu, draudžiama leisti susipažinti su aptariama informacija. 2012 m. rugpjūčio 21 d. ieškovai pagrindinėje byloje pateikė administracinį skundą dėl šio atsisakymo. 2012 m. spalio 9 d. sprendimu *BaFin* atmetė šį skundą.
- 17 2012 m. lapkričio 12 d. ieškovai pagrindinėje byloje prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui pateikė ieškinį dėl minėto sprendimo. 2012 m. gruodžio 11 d. sprendimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, remdamasis *Bundesverwaltungsgericht* (Federalinis vyriausiasis administracinis teismas) praktika, nurodė *BaFin* leisti iš dalies susipažinti su prašoma informacija.
- 18 Tačiau iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad kitoje byloje, kuri taip pat susijusi su leidimu susipažinti su informacija, *BaFin* turima apie *Phoenix*, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas 2008 m. kovo 12 d. yra nusprendęs, kad teise gauti informaciją pagal IFG 1 straipsnio

1 punktą galima remtis ir tuo atveju, kai nebereikalaujama laikytis konfidencialumo dėl KWG 9 straipsnyje ir *WpHG* 8 straipsnyje numatyto apsaugos tikslo. Šiame sprendime jis taip pat nusprendė, kad nebuvo teisėto intereso išsaugoti *Phoenix* komercinių ir verslo paslapčių konfidencialumą, nes prašoma informacija buvo susijusi su pagal baudžiamąją teisę persekiojamais veiksmais arba kitais sunkiais teisės pažeidimais.

- 19 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pabrėžia, kad ir toliau mano, jog tokiu atveju, kaip nagrinėjamas byloje, nėra būtina saugoti *Phoenix* interesų, todėl išimties tvarka galima nukrypti nuo KWG 9 straipsnyje ir *WpHG* 8 straipsnyje numatytos konfidencialumo pareigos.
- 20 Šiomis aplinkybėmis *Verwaltungsgericht Frankfurt am Main* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar su Europos Sąjungos teise suderinama tai, kad finansines paslaugas teikiančių įmonių kontrolę vykdančioms nacionalinėms įstaigoms keliamų privalomų konfidencialumo reikalavimų, kurie grindžiami susijusiais Sąjungos teisės aktais (šiuo atveju – 2004 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/109/EB dėl informacijos apie emitentus, kurių vertybiniais popieriais leista prekiauti reguliuojamoje rinkoje, skaidrumo reikalavimų suderinimo, iš dalies keičiančia Direktyvą 2001/34/EB (OL L 390, p. 38), 2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/48/EB dėl kredito įstaigų veiklos pradėjimo ir vykdymo (OL L 177, p. 45) ir 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/65/EB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektais (KIPVPS), derinimo (OL L 302 p. 32)) ir yra atitinkamai perkelti į nacionalinę teisę [KWG] 9 straipsniu ir [*WpHG*] 8 straipsniu, gali būti nesilaikoma taikant ir aiškinant nacionalinę procesinės teisės nuostatą, kaip antai pateiktą *Verwaltungsgerichtsordnung* (Administracinių bylų teisenos kodeksas) 99 straipsnyje?

2. Ar priežiūros tarnyba, kaip antai [*BaFin*], gali dėl asmens, kuris pagal [IFG] pateikė jai prašymą leisti susipažinti su informacija apie konkretų finansinių paslaugų teikėją, remtis jai, be kita ko, Sąjungos teisėje keliamais konfidencialumo reikalavimais, kaip antai nustatytais [KWG] 9 straipsnyje ir [*WpHG*] 8 straipsnyje, jeigu finansines paslaugas siūliusios įmonės, kuriai šiuo metu iškelta bankroto byla ir kuri dėl nemokumo yra likviduojama, verslo modelio esmę sudarė sukčiavimas stambiu mastu, sąmoningai siekiant apgauti investuotojus, o šios įmonės vadovams galutiniu teismo sprendimu buvo skirta kelerių metų laisvės atėmimo bausmė?“

Procesas Teisingumo Teisme

- 21 2014 m. gegužės 19 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismo kanceliarija gavo tą pačią dieną, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pranešė, kad atsisako pirmojo klausimo. Šiomis aplinkybėmis, remiantis Teisingumo Teismo 100 straipsnio 1 dalimi, nereikia atsakyti į šį klausimą.

Dėl antrojo prejudicinio klausimo

- 22 Iš karto reikia nurodyti, kad nors prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas remiasi direktyvomis 2004/109, 2006/48 ir 2009/65, atsižvelgiant į papildomą informaciją, šio teismo pateiktą atsakant į prašymą pateikti paaiškinimus, jam pateiktą pagal Procedūros reglamento 101 straipsnį, ir į *Phoenix* turimos licencijos apimtį, šiai pagrindinei bylai svarbus tik Direktyvos 2004/39 54 straipsnis.
- 23 Taigi, pateiktą klausimą reikia išnagrinėti tik atsižvelgiant į šį straipsnį.

- 24 Antruoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės teiraujasi, ar Direktyvos 2004/39 54 straipsnio 1 ir 2 dalys turi būti aiškinamos taip, kad nacionalinė priežiūros institucija per administracinę procedūrą gali remtis pareiga saugoti profesinę paslaptį prieš asmenį, kuris prašo leisti susipažinti su informacija, susijusia su šiuo metu likviduojama investicine įmone, kai šios įmonės verslo modelio esmę sudarė sukčiavimas stambiu mastu, sąmoningai siekiant apgauti investuotojus, ir minėtos įmonės vadovai buvo nuteisti laisvės atėmimo bausme.
- 25 Siekiant atsakyti į pateiktą klausimą, reikia atsižvelgti į Direktyvos 2004/39 tikslus ir į 54 straipsnio kontekstą.
- 26 Iš Direktyvos 2004/39 2 konstatuojamosios dalies matyti, kad ja siekiama užtikrinti atitinkamo laipsnio suderinamumą, norint pasiūlyti investuotojams aukšto lygio apsaugą, ir leisti investicinėms įmonėms su jų buveinės valstybių priežiūra teikti paslaugas visoje Sąjungoje, sudarančioje vieną bendrą rinką.
- 27 Be to, iš minėtos direktyvos 63 konstatuojamosios dalies matyti, kad atsižvelgdamos į besiplečiančią tarpvalstybinę veiklą skirtingų valstybių narių kompetentingos institucijos, siekdamos užtikrinti tinkamą šios direktyvos įgyvendinimą, turėtų teikti viena kitai atitinkamą informaciją, leidžiančią joms vykdyti savo funkcijas.
- 28 Pagal Direktyvos 2004/39 17 straipsnio 1 dalies sąlygas valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos nuolat prižiūrėtų investicinių įmonių veiklą, siekdamos užtikrinti, kad jos laikytųsi savo pareigų.
- 29 Tos pačios direktyvos 50 straipsnio 1 ir 2 dalyse numatyta, kad kompetentingoms institucijoms suteikiami visi priežiūros ir tyrimo įgaliojimai, reikalingi siekiant užtikrinti, kad būtų vykdomos jų funkcijos, įskaitant galimybę susipažinti su bet kokios formos dokumentu ir teisę pareikalauti iš kiekvieno asmens suteikti informacijos.
- 30 Direktyvos 2004/39 56 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad kompetentingos institucijos teikia pagalbą kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms, visų pirma jos keičiasi informacija ir bendradarbiauja vykdydamos tyrimus ir priežiūrą.
- 31 Kad investicinių įmonių priežiūros sistema, pagrįsta valstybės narės viduje vykdoma priežiūra ir informacijos tarp kelių valstybės narių kompetentingų institucijų pasikeitimu, kaip tai glaustai apibūdinta ankstesniuose punktuose, būtų veiksminga, reikia, kad ir kontroliuojamos įmonės, ir kompetentingos institucijos galėtų būti tikros, jog suteikta konfidenciali informacija iš esmės ir liktų konfidenciali (pagal analogiją žr. Sprendimo *Hillenius*, 110/84, EU:C:1985:495, 27 punktą).
- 32 Kaip generalinis advokatas pažymėjo savo išvados 37 punkte ir kaip taip pat matyti iš Direktyvos 2004/39 63 konstatuojamosios dalies paskutinio sakinio, nesant tokio pasitikėjimo, būtų pakenkta sklandžiam konfidencialios informacijos, kuri būtina vykdant priežiūrą, perdavimui.
- 33 Taigi, Direktyvos 2004/39 54 straipsnio 1 dalyje kaip bendra taisyklė nustatyta pareiga saugoti profesinę paslaptį, kuria siekiama ne tik apsaugoti tiesiogiai susijusias įmones, bet ir tinkamą Sąjungos finansinių priemonių rinkos veikimą.
- 34 Konkretūs atvejai, kada bendras draudimas atskleisti konfidencialią informaciją, kuriai taikoma profesinė paslaptis, nekliaudo ją perduoti ar naudoti, išsamiai išvardyti Direktyvos 2004/39 54 straipsnyje.
- 35 Darytina išvada, kad, išskyrus minėtame straipsnyje konkrečiai išvardytus atvejus, negalima nukrypti nuo bendro draudimo atskleisti konfidencialią informaciją.

- 36 Šiuo atveju ir atsižvelgiant į tai, kad *Phoenix* vykdė neteisėtą veiklą, jos vadovams buvo skirtos baudžiamosios teisės sankcijos ir ji buvo priverstinai likviduojama, svarbu, viena vertus, pažymėti, kad Direktyvos 2004/39 54 straipsnio 1 dalyje nustatyta, jog pareiga saugoti profesinę paslaptį taikoma, „jeigu tai nesusiję su baudžiamojoje teisėje numatytais atvejais“.
- 37 Kita vertus, primintina, kad minėtos direktyvos 54 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad jeigu yra paskelbtas investicinės įmonės bankrotas arba ji priverstinai likviduojama, „konfidenciali informacija, nesusijusi su šiame procese dalyvaujančiomis trečiosiomis šalimis, gali būti atskleista civilinio teismo proceso ar arbitražo metu, jei tai būtina bylos nagrinėjimui [civilinio teismo proceso ar arbitražo metu, jei yra būtina, kad jos būtų išnagrinėtos]“.
- 38 Taigi, dėl informacijos, susijusios su tokiomis investicinėmis įmonėmis, kurioms paskelbtas bankrotas arba jos priverstinai likviduojamos, pavyzdžiui, aptariamose šioje byloje, pareigos saugoti profesinę paslaptį, jeigu tai nesusiję su baudžiamojoje teisėje numatytais atvejais, negali būti nepaisoma tik kai įvykdytos trys ankstesniame punkte nurodytos sąlygos, būtent: konfidenciali informacija yra nesusijusi su trečiosiomis šalimis, ji atskleidžiama civilinio teismo proceso ar arbitražo metu, jei yra būtina, kad jos būtų išnagrinėtos.
- 39 Tačiau iš sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą nematyti, kad pagrindinė byla, susijusi su administracine procedūra dėl prašymo leisti susipažinti su nacionalinės priežiūros institucijos turima informacija ir dokumentais pagal IFG, sietūsi su baudžiamąja teise, nes prašymas buvo pateiktas po to, kai *Phoenix* vadovams buvo paskelbti apkaltinamieji nuosprendžiai; taip pat nematyti, kad ji sietūsi su ieškovo pagrindinėje byloje pradėta civilinio teismo procesas arba arbitražo procedūra.
- 40 Jeigu taip yra šiuo atveju, o tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, jokia Direktyvos 2004/39 54 straipsnio nuostata neleidžia nesilaikyti pareigos saugoti profesinę paslaptį.
- 41 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismo nurodytos aplinkybės, t. y. kad, pirma, atitinkamos įmonės verslo modelio esmę sudarė sukčiavimas stambiu mastu, sąmoningai siekiant apgauti investuotojus, ir, antra, kad keliems šios įmonės vadovams buvo skirtos laisvės atėmimo baudmės, nedaro įtakos atsakymui į pateiktą klausimą.
- 42 Todėl į antrąjį klausimą reikia atsakyti, kad Direktyvos 2004/39 54 straipsnio 1 ir 2 dalys turi būti aiškinamos taip, kad nacionalinė priežiūros institucija, vykdydama administracinę procedūrą, gali remtis pareiga saugoti profesinę paslaptį prieš asmenį, kuris, išskyrus atvejį, susijusį su baudžiamąja teise arba civilinio teismo proceso ar arbitražo procedūra, pateikė jai prašymą leisti susipažinti su informacija, susijusia su likviduojama investicine įmone, net jei šios įmonės verslo modelio esmę sudarė sukčiavimas stambiu mastu, sąmoningai siekiant apgauti investuotojus, ir keliems minėtos įmonės vadovams buvo skirtos laisvės atėmimo baudmės.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 43 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/39/EB dėl finansinių priemonių rinkų, iš dalies keičiančios Tarybos direktyvas 85/611/EEB, 93/6/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/12/EB bei panaikinančią Tarybos direktyvą 93/22/EEB, 54 straipsnio 1 ir 2 dalys turi būti aiškinamos taip, kad nacionalinė priežiūros institucija,

vykdydama administracinę procedūrą, gali remtis pareiga saugoti profesinę paslaptį prieš asmenį, kuris, išskyrus atvejį, susijusį su baudžiamąja teise arba civilinio teismo procesu ar arbitražo procedūra, pateikė jai prašymą leisti susipažinti su informacija, susijusia su likviduojama investicine įmone, net jei šios įmonės verslo modelio esmę sudarė sukčiavimas stambiu mastu, sąmoningai siekiant apgauti investuotojus, ir keliems minėtos įmonės vadovams buvo skirtos laisvės atėmimo bausmės.

Parašai.